

Hoe gaat het toch met....

Mark Reijman, strategy consultant bij A.T. Kearney, non-executive bestuurslid Ex Duplo, hoofdredacteur In Duplo 2003-2004, redacteur Eclairé 2004-2009 en full time liberaal.

Ik kan de lieve lezertjes van De Duplomaat niet vertellen hoe hun leven gaat veranderen na hun afstuderen. Misschien – gezien de huidige economische crisis - zullen jullie de eerste generatie Ex Duplo-leden worden die eerst een paar maanden werkloos zijn en duurt het net iets langer voordat jullie CEO, CFO of partner bij een advocatenkantoor of strategy consultant zijn. Misschien durven jullie het heft in eigen handen te nemen en besluiten jullie *en masse* ondernemer te worden omdat de kansen daar nog wél voor het oprapen liggen. Wie weet gaan jullie eerst uitgebreid op een welverdiende vakantie om bij te komen van zes of zeven of acht jaar noeste arbeid. Wellicht knopen jullie er nog een derde studie (N=3), een stage of een jaartje exchange aan vast. Wellicht ben je verliefd geworden op Rotterdam in het algemeen en Woudestein in het bijzonder en besluit je te promoveren (N=2²). Wellicht besluit je het socialisme te bestrijden en treed je toe tot de overheid, als politicus, of van achter de coulissen, als ambtenaar. De kans is in elk geval groot dat je jezelf, je ouders en de IBG wil bewijzen dat al die investeringen in je opleidingen een betere investering waren dan de *triple premium mortgage bonds* die nu op de wc liggen omdat het papier daar op is en je geen zin hebt om nieuw te kopen.

Ik weet niet tot welke wijsheid jullie besluiten en kan jullie enkel vertellen hoe mijn leven (N=1) ontegenzeggelijk is veranderd sinds ik ben afgestudeerd. Je hebt meer geld en minder tijd, waardoor je uitgavenpatroon en prioriteiten danig verschuiven. Decadent zouden sommigen zeggen, maar dat went heel snel. Niet elke verandering is echter even significant. Waar ik vroeger op een kamer van 17 m² aan mijn scriptie schreef, verblijf ik nu 4 nachten per week in een hotelkamer van 17 m². In plaats van een studiereis naar Curaçao zit ik op een project met uitzicht op de Zwitserse sneeuw. Soms, zoals in het weekend van de deadline voor dit stukje, blijf ik om te skiën of vlieg ik naar een andere Europese stad voor een korte citytrip.

Wellicht dat je minder gaat drinken als je begint te werken, maar niet minder vaak. Als je doordeweeks al 4 keer uit eten gaat en een drankje drinkt en in het weekend ook een biertje drinkt is het moeilijk om aan de definitie van alcoholisme te ontkomen, de studentexcepte is immers niet langer meer van toepassing. En of je nu een OV-jaarkaart of een leaseauto bezit, je ouders bezoek je hooguit maandelijks. Wat ook gelijk blijft, is het feit dat je met razend intelligente mensen samenwerkt, die even gedreven en ambitieus zijn als de mr.drs.-student. De HBO'er of andersoortige faalhaas die als je pech hebt in je team van je werkcollega zit zal je nu niet meer tegenkomen. Toch is niet alles rozengeur. Zo is tegenwoordig het enige dat nog kan hollen, mijn conditie. Achteruit welteverstaan. Enkele afdalingen op de lange latten kunnen niet compenseren dat ik ben gestopt het sportgebouw te frequenteren en aldaar een stevige partij squash te spelen met partner-in-crime Joost Kooren. Een baan is natuurlijk leuk, maar voordat je er aan begint moet je je wel bedenken dat het meer tijd gaat kosten dan drie studies.

Ondanks de mooie promotiepraatjes van Louis Visscher toen je nog in 6VWO zat ben je er ondertussen waarschijnlijk wel achter dat de banen waarbij je daadwerkelijk inhoudelijk met economie en rechten bezig bent – op de overheid na wellicht – niet voor het oprapen liggen. Of je nu marketeer bij een

advocatenkantoor wordt, of bedrijfsjurist bij een grote (staats)bank, er is veelal één studie die het onderspit delft. Delft, daar ben ik overigens geboren, hoewel ik er nooit heb gewoond. Sterker nog, veel mr.drs-studenten vinden na hun studies een baan waarvoor beide studie niet onontbeerlijk blijken te zijn en strategy consultant is daar slechts één voorbeeld van.

Na mijn afstuderen werd ik lid van Ex Duplo en trad ik ook toe tot het bestuur als “non-executive” board member. Als zodanig hoop ik veel van mijn jaargenoten te overtuigen van de toegevoegde waarde van In Duplo. Niet alleen blijf je De Duplomaat ontvangen, wat mij als oud-hoofdredacteur natuurlijk erg aanspreekt, maar ook zijn er formele en informele activiteiten, zoals het Young Professional event en het jaarlijkse “Keep in touch” diner. Door Ex Duplo kreeg ik net de push om naast Facebook ook een LinkedIn account aan te maken, waardoor ik in een oogopslag kan zien wat voor topbanen mijn studiegenoten in de wacht hebben gesleept en ik het contact kan herstellen met mensen die ik uit het oog ben verloren. Daarmee was ik ook voorbereid op alle LinkedIn uitnodigingen van mijn nieuwe collega’s.

Natuurlijk mis je bij tijd en wijle je studentenleven; de studiereizen, de borrels, je vrije tijd en de afwezigheid van grote verantwoordelijkheden. Zonder voorbereiding een vergadering binnenstappen zoals je deed bij de werkgroepen van rechten zit er helaas niet meer in. Daarom zijn activiteiten die In Duplo en Ex Duplo samen organiseren ook zo leuk. Je komt nog eens op een Dies, een diner of een (nieuwjaars)borrel. De kruisbestuiving werkt van beide kanten. Ex Duplo leden voelen zich weer jong, maar worden tegelijk met hun neus op de feiten gedrukt – misschien is dat eerstejaars meisje nu écht te jong – terwijl In Duplo leden uit de eerste hand de eerste werkervaringen horen, een nuttig contact opdoen en zich kunnen oriënteren op het scala aan mogelijkheden. Want de mogelijkheden voor de mr.drs.-student zijn groot, *Greatest Depression* of niet. Aan jullie de schone opdracht je eigen N=1 te vinden uit de waaier van mogelijke levens die je nu nog voor je hebt.

Groeten met een knipoog uit Zwitserland,

Mr. Drs. Mark Reijman, BA

Vragen over Ex Duplo, consultancy, N=1, of waarom het liberalisme zo ongelofelijk gaaf is? Markreijman@hotmail.com staat open voor kogelbrieven, huwelijksaanzoeken en alles wat daartussen valt.